

3x3 jaunības zieds

Mūsu zelta gabaliņi – aug bez lejkannas, minerālmēsliem un kaplēšanas. Jauni. Skaisti. Gudri. Uz ievirzēm iet. Dančus dejo. Nikšanā dzied. Saka labrit, lūdzu un paldies. Riktīgi forši un augs arvien foršāki.

Foto: Andra Eglīte

Sapulcēties kopbildei uz skolas kāpnēm saietas jauniešiem nav divreiz jāsaka. Viņi nāk un viņu ir daudz.

Megija, Grieta, Odrija, Ella un Alise 3x3 saietā ir pirmoreiz un jūtas te ļoti labi. Kopā darbojoties ievirzēs, var ātri atrast draugus, neviens nejaukais te nav satikts. Arī citas meitenes vecumā ap 13 stāsta, ka viņas te dejo, ēd, paguļ un daudz draudzējas. No vecākiem viņas slēpj to, ka, pretēji aizliegumam, tomēr dejo basām kājām. Nu kas tad tur var notikt – tik vien, kā pēdas netiras!

Dāvis, divi Emīli, Kristaps, Jānis, Anna, Elza, Rota, Māra un vēl citi jaunieši vecumā tā ap 13-16 stāsta, ka saietā izveidojušās vairākas viņu vecuma grupas. Viņējā esot vislielākā, tāpēc ir pamats cerēt, ka Baldones zagli katru vakaru uzvarēs kāds no viņējiem. Turklāt vakar viņi uz dančiem atveda piecus vietējos puīšus. Šī kompānija ar mazliet mainīgu sastāvu 3x3 turas kopā jau vairākus gadus. Viņi sūta sveicienus Gustavam, kura šoreiz te diemžēl nav, un atklāj kādu daļu savu tradīciju ārpus oficiālās saietas dzīves. Piemēram, katrā saietas vietā viņi mēģina rūpīgi iepazīt apkārtni, daudz runā ar vietējiem iedzīvotājiem, pat cienā viņus ar suliņām un bulciņām, uzrunā arī vietējos kaķus un

suņus, meklējot viņiem mājas. Tradīcija ir sadraudzēšanās ar mazo veikaliņu kasierēm un pārdevējām. Baldonē nejauša negadījuma dēļ viena pārdevēja viņus nosaukusi par suškiem. Nekas tāds jau neesot noticis – veikālā izpūtušās bārdas putas, maķenit nokrītot arī uz letes un tā.

"Laiks ap 14-15 gadiem ir skaistākais visā 3x3," tikmēr saka Jānis, kuram jau 19. Viņš atceras, kā tajā vecumā gribējās pulcēties baros – lielākos un lielākos, draudzēties ar visiem, dejojot vairāk un vairāk. Tad iestājas starpposms – lielle bari tiek nomainīti ar mazākām kompānijām pa trim, četriem nometniekiem. Arī enerģija sāk piekļūst, ir grūtāk izšķirties, kur pavadīt vairāk laika – dančos vai nikšanā, kur nu jau vecums atļauj iedzert arī kādu glāzi alus. Tā vietā, lai "sūtu" uz priekšu un atpakaļ pa Baldones ielām, šie jaunieši spēlē galda spēles un, ja nu vēl "vecās" miesas var iekustināt, aizslid līdz dančiem.

Tikmēr ap vieniem naktī, kad zaglis pēdējo meitu noķēris un noslēguma deja nodejota, skolā prāva jauniešu kompānija – tie, kam ap 16, svaigi kā gurķīši, našķējas ar tēju, cepumiem un vafelēm, lai skaļā barā dotos Baldones ielās nikšanas virzienā. Un rīt būs atkal jauna diena.

Lolita Lūse

Mans līdzsvara avots

Kad esmu pasaules vējos un virpuļos, kad esmu citu domu un vēlmju šaustīta, tad jāmeklē tas īpašais pieturas punkts, tas rokturis, kas ir tikai man, manam līdzsvaram derīgs. Ikdienā tā ir rīta joga – mans "draugs un partneris" ir jogas paklājiņš. Tā ir arī mana "aptieka", kur katru dienu vari vismaz uz 15 minūtēm "parunāties" ar savu ķermeni.

Lai stiprinātu garu, man vajag sakņu sajūtu. Mēģinu iztēloties, ko mani senči darīja ikdienā, ko ēda, par ko krenķējās. Daži stāsti ir saglabājušies no paaudzes paaudzē un izskaidro, kāpēc es kaut ko daru vai nedaru. Stāsts par vecvecvectēvu, kurš 33 gadus savu zemi no barona izpircis. Tas man "bez vārdiem" atgādina, ka zeme ir gan materiāla, gan garīga vērtība. Un kad saprotu, ka mani ir arī azarts, atceros otru vecvecvectēvu – nopietnu baznīcas pērminderu, kurš svētkos spēlēja kārtis līdz rītam. Tas izskaidro sajūtu, ka arī svinēšana ir svarīga dzīves daļa.

Svētki un tradīcijas ir mūsu spēka avots. Nekas nenotiek pats no sevis – uguns kuram jāsaved malka, siers jāsasien. Tā rodas svētki, kas ceļ garu. Kad sabiedrībā vilšanās, uzlieku dziesmu "Lec, saulīte!" – tas atgriež ticību.

Līdzsvars ir arī tad, kad ģimenē visiem ir labi, kad ne tikai skaties zem kājām, bet uzmet skatienu debesīs. Esmu priecīga un līdzsvarā, kad zinu, ka Latvijas Sarkanā Krusta ļaudis godprātīgi dara savu darbu un palīdz vientuļiem senioriem, cilvēkiem ar īpašām vajadzībām vai bezpajumtniekiem, kuri zaudējuši visus "iespējamos līdzsvarus". Man tā ir līdzsvara formula, ja varu darīt darbu, kam ir jēga un kas padara mūsu Latviju līdzjūtīgāku un stiprāku.

Un vēl mans līdzsvara avots jau vairākus gadus ir 3x3 saiets – ar Daudzinājumu, cilvēkiem, dančiem, galda rituālu, nikšanu bija kaut kas, ko meklēju ilgi un beidzot atradu caur bērniem. Tagad viņi no "mazajiem vilkiem" izauguši par "jaunajiem vilkiem", draudzējas un viens otru pierunā braukt atkal. Lielākais prieks ir redzēt, kā vērtības nododamas tālāk – ne mākslīgi, bet ar piemēru. Viņi redz, ka mums tas ir svarīgi: ko godājam, kā dziedam, kā ēdam pie galda. Tā darīja mūsu vecvecmammās, un tā mēs turam šo avotu, kas dod, nevis ņem. Tas ir tas patiesais līdzsvars.

Līga Meņģelšona

DIENAS RITMS

CETURTDIENA, 24. jūlijs

Radošuma avots

7.45 – 8.45 Celšanās, rīta rosme

Kristīne Simsone pie vsk. skatuvītes

8.45 – 9.15 **Brokastis** vsk. ēdnīcā

9.30 – 10.00 Dienas tēma un TV

vsk. aktu zālē

10.15 – 12.30 Rīta ievirzes

12.30 – 13.00 Brīvbrīdis

13.00 – 14.00 **Pusdienas** vsk. ēdnīcā

14.00 – 16.30 Pēcpusdienas ievirzes

16.30 – 17.15 Brīvbrīdis

17.15 – 18.45 Pievakares ievirzes /

Apvārsnis – **Ieva Tetere**

19.00 – 19.45 **Vakariņas** vsk. ēdnīcā

20.00 – 21.30 **Brīvais mikrofons**

vsk. aktu zālē

21.30 – 22.00 Vakara dziesma, vakara

pasacīņa mazajiem pie Baldones vsk.

VAKARJUNDA

22.00 – 23.00

Vakara viesi – **Armands Alksnis**

Sadziedāšanās (nīkšana) kinoteātrī

Mazie danči vsk. aktu zālē

23.00 – ...

Lielie danči (danco tie, kuriem pāri 13)

pie vsk. skatuvītes

Sadziedāšanās (nīkšana) kinoteātrī

Transformējošā pieredze, satiekot Rihardu Sniku

Neuzskaitīšu paraolimpiskā sportista baldonieša Rihards Snikus zelta un sudraba medaļas, godalgas, kausus un ordeņus – to var atrast internetā.

Ikviens, kurš otrdien sastapa pasaules čempionu paraiejādē Rihardu Sniku un apmeklēja viņam veltīto Baldones muzeja izstādi Mercendarbes muižā, droši vien piedzīvoja līdzīgas sajūtas — sūdzēties par dzīvi pēc šādas tikšanās vienkārši būtu kauns. Tas, ko Rihards ir sasniegjis, pārvarot izaicinājumus, ir grūti aptverams.

Riharda iepazīšanās ar zirgiem sākusies bērnībā kā reitterapija pie novadnieces Olgas Šelleres, pie kuras daļa no mums devās ekskursijā uz stalli (ko vēl var paspēt izdarīt līdz piektdienai). Jau pašā sākumā Olga ievēroja, ka Rihardam labi izdodas, un viņš sāka piedalīties sacensībās bērniem bez kustību traucējumiem. Riharda bērnībā paraiejāde vēl nebija attīstīta kā sports.

Vēlāk parādījās sponsori un iespēja ceļot. Rihards sāka trenēties Rīgā. Kad radās cerība tikt uz olimpiskajām spēlēm Londonā, Rihardam nācās mainīt zirgu uz piemērotāku. Kad Latvija jau bija kvalificējusies, Rihardam bija vien mēnesis laika, lai sapazītos ar zirgu Chardonnay un sagatavotos startam. Toreiz Rihards no Londonas pārradās ar izcīnītu ceturto vietu, kas bija neticams sasniegums.

Nākamais zirgs King of the Dance, ar kuru Rihards sāka sadarbību drīz pēc Londonas un ar kuru izcīnītas zelta medaļas Parīzē, ir arī šā brīža Riharda zirgs. Rihards dodas uz treniņiem Rīgā divas reizes nedēļā.

Interesanti, ka zirga vārds sakrīt ar Riharda didžeja amplituā. Rihards ir muzikāls – bērnībā mācījies spēlēt vijoli, arī iejādē viņam vislabāk padodas freestyle disciplīna, kas ir ar mūziku.

Rihards nekad nav vairījies no sabiedrības, un viņam patīk būt uz skatuves. Ne velti viņa hobijs ir didžejošana, tāpēc, ja plāno kāzas vai dzimšanas dienas ballīti, vari Rihardu aicināt. "Un cik tas maksā?" kāds vaicā. Rihards ceļ sešus pirkstus gaisā – 60 eiro stundā. Šie papildu ienākumi ļoti noder, jo valsts maksātā alga sportistam ir apmēram 600 eiro mēnesī, apmēram tikpat ir trenerim un 400 eiro asistentam (par pilnu slodzi), kas, protams, nespēj nosegt visus izdevumus. Riharda atpazīstamība ļoti palīdz, līdz ar to didžejs ir diezgan noslogots.

Riharda panākumi nebūtu iespējami bez apkārtējo cilvēku atbalsta, jo īpaši vectēva un, protams, māsas. Taču vislielākais apbrīns ir par viņa paša neatlaidību un rakstura spēku. To var nojaust pēc viņa māsas un asistentes Elīnas Brigmanes teiktā, ka Rihards ir ļoti spītīgs. Rihards tikai piebalso: "Jā".

Atgādinu, ka Baldones muzeja mainīgā ekspozīcija par Rihardu būs apskatāma vēl tikai īsu brīdi - līdz 27. jūlijam. Tā ir tiešām bagātīga, un tur atradīsiet pat olimpiskās lāpas no Parīzes, Tokijas un Riodežaneiro, kuras aizdevusi Latvijas Olimpiskā komiteja, un Riharda vectēva dāvāto Latvijas karogu.

Lepojamies ar Tevi, Rihard!

Uldis Mauriņš

NEPALAID GARĀM!

Ceturtdien *Apvārsnī* viesosies **Ieva Tetere**. Sarunas temats: "Nauda kā instruments – kā saprātīgi pārvaldīt, aizņemties un ieguldīt?" Šī būs cilvēcīga un saprotama saruna par vienu no svarīgākajiem resursiem mūsu dzīvē un kā to izmantot tā, lai nauda kalpotu cilvēkam, nevis otrādi. Runāsim arī par kļūdām, no kurām izvairīties gan pieaugušajiem, gan jauniešiem. Kā runāt ar bērniem par naudu? Kā iemācīties viņiem plānot, izvērtēt un neseķot impulsam? Kā ieaudzināt izpratni par naudas vērtību un veidot saprātīgus paradumus jau no mazotnes. Uzdod arī savu jautājumu!

Atgādinām, ka šovakar notiek **erudīcijas spēle** «Domā līdzi», kuru vadīs šīs spēles idejas autors un vadītājs no pirmsākumiem **Raimonds Dunke**. Viņš ir jautājumu autors un satura režisors TV kanāla 360 raidījumam «15 jautājumi». Spēlē aicinātas piedalīties 4-8 cilvēku komandas, kurām līdzi jābūt TIKAI vienam uzlādētam telefonam, jo atbildes būs jāiesniedz elektroniski. Erudīcijas spēle būs piemērota dalībniekiem no 10 gadu vecuma, bet mazākiem paralēli būs iespēja spert «Pirmos soļus ķīmijā» (7-9 gadi) vai «Satikt Pepiju» (pirmsskolas vecuma bērniem).

No Almēlijas sidra mucas līdz Garezeram attālināti – 3x3 stāsti, kokle un dzīvesprieks

Vakar "Sadziedāšanās vakarā" kā pirmie viesi uzstājās Rūta un Valdis Muktupāveli, nu jau labu laiku baldonieši. Rūtu mēs pazīstam kā daļas balss īpašnieci un bijušo Latvijas Kultūras akadēmijas rektori, kultūras pētnieci un profesori. Valdis Muktupāvels ir etnomuzikologs, komponists, mūziķis un Latvijas Universitātes profesors. Valdis bija arī vakara viesis, kur izgaismoja prūšu valodas fineses cauri gadsimtiem, prūsiešu kultūras saknes un to turpinājumu līdz šodienai. Mums bija iespēja kopā ar Valdi un viņa kokli dziedāt gan prūšu, gan lībiešu valodā. Valdis ir viens no galvenajiem folkloras kustības virzītājiem Latvijā kopš 20. gs. 80. gadu sākuma, veicinot tautas mūzikas instrumentu spēles atjaunošanu, ieviešot praksē Kurzemes un Latgales kokles, dūdas, āžragu, vargānu, tāsi un citus.

Likumsakarīgi, ka gadu gaitā Valdis vadījis vairākas ievirzes dažādās 3x3 nometnēs Latvijā un ārvalstīs – folkloras ievirzi, dziedāšanu, stāstījis par tautas mūzikas instrumentiem. Savirknēšu kaut daļu no nometnēm: Madlienā, Pāvilsostā, Jaunpilī, Kalnos, tāpat arī Tērvetē (Kanādā) un Garezerā (ASV). Ievirzes vadījis kopā ar Ilgu Reiznieci, Austri Grasi, Māru Mellēnu un Rūtu Muktupāvelu.

Šovasar Valdis bija plānojis atgriezties Garezerā. Taču ceļošanas iespējas nav vienkāršas – iebraukšanas atļauja nav garantēta, un arī esošā ASV valdība viņu nepārlicina. Tomēr viņš negrib liegt prieku tiem, kas gaida ievirzi tieši pie viņa – nometnei pievienosies attālināti. Kā jau trīsreiztrīsnieki zina, Valdis nav

Folkloras nodarbības bērniem, vadītājs Valdis Muktupāvels
Foto no 3x3 arhīviem

Rūta un Valdis Muktupāveli sadziedāšanās vakarā dalījās ar savām svarīgākajām tautasdziesmām

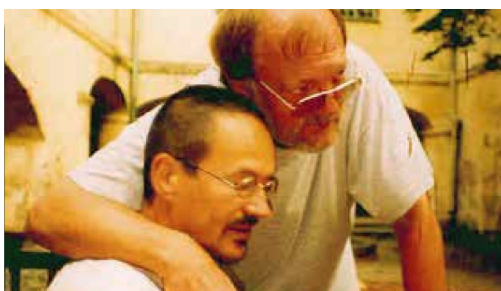
Foto: Andra Eglīte

tikai akademiķis – viņš ir arī cilvēks, kurš zina, kas ir laba "nikšana" un tāpēc tālāk daži stāsti, ar ko Valdis vakar dalījās.

Valda pirmā satikšanās ar 3x3 notika 1989. gadā Garezerā, ASV. Tas bija laiks, kad latvieši no Latvijas vēl tikai mācījās iejusties diasporas nometņu gaisotnē. Kaut kur starp folkloru, kultūru un jaunu draudzību būvēšanu dzima sajūta, ka šis viss ir kas vairāk par parastu nometni. Tā kļuva par kustību. 1990. gada vasarā Valdis nokļuva 3x3 Lielbritānijā – latviešu mājā Almēlijā (šobrīd nu jau bijušais trimdas latviešu īpašums Herefordšīrā, senas muižas komplekss). No Latvijas toreiz bija arī rakstniece Andra Neiburga, mākslinieks Andris Breže un vēl citi. Tur notika arī, iespējams, viena no slavenākajām nikšanām latviešu nometņu vēsturē. Ap pusčetriem no rīta nikšanas telpā pēkšņi ienāca nometnes komandante – naktskreklā. Visi, kaut it kā taču uzskatāmi par pieaugušiem cilvēkiem, metās bēgt kā vainīgi tiņi. Valdim nepaveicās – viņam vēl bija jāglābj savs akordeons. No rīta komandante, svarīgi piebilst, ka viņa bija latviete no

Dienvidāfrikas, teica zīmīgu uzrunu ar skaidru morāli: "Mums nometnē dalībnieki ir kā āboli. Diemžēl daži no tiem ir puvuši. Un tie mums jānodala." Un vēl kādu vakaru uz nikšanu bija arī milzu sidra muca – kādi 200 litri. Tas līdz rīta gaismai viss bija izdzerts. Nākamajā dienā – sporta spēles. Valdis tās atceras kā vienu lielu murgu. Tajā pašā vasarā notika arī pirmā 3x3 nometne Latvijā – Madlienā. Tur Valdis bija kopā ar Ilgu Reiznieci un savu brāli Māri. Un tieši šajā nometnē tapa viens no 3x3 stūrakmeņiem – danču vakari. Tautas danči līdz tam vēl nebija pašsaprotama daļa no nometņu programmas. Bet viņi sāka, un pārējais ir vēsture. Madlienas nometne palikusi atmiņā arī ar nemītīgu miegainību un mācītāja Visvalža Klīves runām. Ne viss bija jautri, bet svarīgi, ka šajā nometnē viss bija jauns.

Skaidrs ir viens – Valdis ir viens no tiem cilvēkiem, kas 3x3 nometnēm piešķiriskāņu jumu gan burtiski, gan simboliski. Viņa balsi dzirdama gan kokles mierīgā skaņā, gan nikšanas smiekli, gan nakts alus/sidra čalas, gan sportisks azarts.

Austris Grasis un Valdis Muktupāvels pirmajā nikšanā pēc dziesmu kara, kurā uzvarēja Ilga Reziniece
Foto no 3x3 arhīviem

Eva Eglāja-Kristsons

Ideālā vieta, kur es varēju būt latvietē

Saruna ar Līgu Ruperti par 3x3 kustības pirmsākumiem, ģimeņu dziedināšanu un spēju atļauties būt nemākslotiem – gan toreiz trimdā, gan šodienas Latvijā.

Līga Ruperte 3x3 saietā pirms apmēram 10 gadiem. Foto no 3x3 arhīva

Kad 1981. gadā Mičiganas pavalstī, Garezerā, notika pirmā 3x3 nometne, tā bija jauna veida telpa. Nevis tikai nometne, bet vieta, kur visas paaudzes – bērni, vecāki un vecvecāki – var būt kopā un dzīvot latviski. Neformāli, bez pozas, bez uzpūstas programmas. Tās idejas autore un kustības vadītāja bija Dr. Līga Ruperte, pedagoģe, padomdevēja, aktīva sabiedriskā darbiniece latviešu trimdā un diasporā.

"Es nekad nebiju domājusi, ka tas aizies tik tālu," Ruperte saka šodien. Viņa ir stāvējusi klāt gandrīz visiem 3x3 pieturas punktiem – no pirmās nometnes ASV līdz pirmajai Latvijā 1990. gadā un tās uzplaukumam cauri tālākajām desmitgadēm. Viņa piedalījies teju visās 3x3 nometnēs Latvijā, vadījusi desmitiem ģimeņu semināru, apmācību, kursu un konferenču. Līga turpina būt 3x3 sirdsbalss arī šodien, kaut veselība vairs neatļauj būt katru vasaru Latvijā. Tagad, sasniegusi 93 gadu vecumu, Līga joprojām sniedz bezmaksas konsultācijas Zoom platformā, sadarbojas ar "Stārķa ligzdu" un palīdz ģimenēm Latvijā, Īrijā, Skotijā un citviet. „Man ir laiks, man ir sirds, un man vēl ir saprāts. Ko gan vēl vairāk vajag, lai būtu noderīga?” viņa saka sirsnīgi.

Viņa atceras, ka bērnībā juties "ne gluži daļa no latviešu sabiedrības", jo auga vietā, kur nebija lielas latviešu kopienas: "Es ilgu laiku nebiju aktīva latviešu sabiedrībā, kamēr es gāju skolā. Ar tiem latviešiem, kas tur gāja skolā, mēs neko latvisku citu nedarījām, kā uz krogu gājām." Tomēr viss mainījās, kad viņa iesaistījās 2x2 kustībā un Amerikas Latviešu apvienības kultūras birojā. Viņa aizsāka daļamatnieku kursu Garezerā: "Un cilvēki sāka teikt: Hei, te ir ģimeniski, forši, arī mūsu ģimenes locekļi grib atbraukt." Un tā radās ideja par 3x3.

Līgas dziļā pārliecība bija – latvietību nevar uzturēt tikai caur skolām un grāmatām. Tā jādzīvo kopā – dažādās paaudzēs, sarunās, sadarbībā. Līgas dzīvesbiedrs Arnolds Ruperts bija viņai līdzās no pirmās dienas nometnes veidošanā. Viņi vadīja pirmās nometnes kopā, dalot gan atbildību, gan prieku. „Mēs ar Arnoldu bijām absolūtā sajūsmā, kad izdevās pirmā nometne. Tad teicām: mūsu sapnis ir piepildījies. Nu ja vēl Latvijā kādreiz varētu..."

Un sapnis piepildījās. 1990. gadā Madlienā notika pirmā 3x3 nometne Latvijā. Līga joprojām atceras pirmo satikšanos ar vietējiem dalībniekiem. "Sievietes atbrauca ar augstapapēžu korpēm, meitenītes – baltām lentēm matos. Vīrieši stāvēja malā un bērnu auklēšanā neiesaistījās, ratus stumdīja tikai sievietes. Mēs no diasporas bijām vienkāršās drēbēs, sporta korpēs. Bet jau pēc dažām dienām arī vietējie bija pārtapuši. Visi sēdēja zālē vienādi – dabiski. Bez lomas spēlēšanas."

Viņa atzīst: trimdā 3x3 ģimeņu semināri pirmām kārtām bija par to, kā audzināt bērnus divkultūru ģimenēs. "Arī tad, ja ģimene it kā bija latviska, tomēr bērni auga divās kultūrās. Un ne visiem bija pārliecība, ka latviski ir jārunā. Tas bija par apzināšanos: kā dzīvot citā kultūrā, bet nezaudēt sevi."

Savukārt Latvijā 3x3 ģimeņu seminārs ātri vien pārtapa par ko citu. "Jā, tas kļuva par vietu, kur runāt par attiecībām, par ģimenes psiholoģiju, par vērtībām," viņa saka. Jau 1990. gadā Madlienā viņa vadīja pirmo semināru Latvijā, un turpmākajos gados – vairāk nekā sešdesmit. "Ļoti, ļoti daudz. Bet cilvēki nāca un nāca. Tāpēc, ka šajās sarunās viņi ieraudzīja ko tādu, kā nebija pieraduši dzirdēt." Līga atceras, kā Inese un Jānis Krūmiņi pēc pirmā ģimeņu semināra teikuši, ka viņiem tā bija īsta

atklāsmē: "Vai tiešām arī tā var būt? Vai arī tā var dzīvot?" Tas, ko viņi bija piedzīvojuši – sarunas bez nosodījuma, bez autoritātes toņa, vienkārši cilvēciski par to, kas sāp un ko cer –, bija kas pavisam jauns.

No 1993. gada Līga Ruperte vada ģimeņu seminārus kopā ar psiholoģi Māru Tupesi, un šie semināri kļuvuši par vienu no emocionālajiem centriem 3x3 kustībā. Tajos nav ne teorētisku lekciju, ne pamācīšanas – tā ir sarunu telpa, kur var izstāstīt arī to, ko negribas teikt pat tuvākajiem. „Ja vēlies, lai cilvēki mainās, viņiem nav jāsaka, kas viņi nav. Viņiem jādomā iespēja būt – un jāuzticas, ka viņi spēs."

Viņasprāt, perfekcionisms ir viena no mūsdienu ģimenes lielākajām kaitēm. „Es pati biju perfekcioniste līdz četrdesmit gadiem. Tad sāku lēnām ārstēties. Tagad mācu citiem, ka klausīšanās ir svarīgāka par mīlestību, jo klausīšanās ir mīlestības darbs."

Runājot par vīriešu un sieviešu lomām, Līga uzsver: "Pēc manām domām, vīrieši un sievietes pamatā ir ļoti līdzīgi – viņiem ir tās pašas emocijas, tās pašas vajadzības. Viss atkarīgs no tā, kā mēs esam audzināti." Tieši par to arī runā ģimeņu semināros. "Vislabāk darbojas tās ģimenes, kur neuzsver, kas ir vīrišķais, kas sievišķais. Abu dzimumu bērniem ir pienākumi, neviens nesaka – nē, tas ir vīrieša darbs, vai – tas ir sievietes darbs. Dara tas, kuram ir laiks, kuram tas labāk padodas." Viņasprāt, tāda ģimene ir veselīga. Tāda, kur noteicošais nav dzimums, bet cieņa un spēja sadzirdēt vienu otru.

Un visbeidzot – kas ir 3x3 būtība šodien? Līga saka: «Ka mēs būsim atvērti visām paaudzēm. Un pratīsim to novērtēt. Jo visas paaudzes ir līdzvērtīgas." Viņai šķiet ļoti būtiski, ka kustība turpina balstīties izvirzītajos mērķos un vadlīnijās. "Tie mērķi – viņi joprojām ir labi. Tos vienmēr var atrast brošūrās. Un vadlīnijas arī – tās mums palīdz noturēt virzienu." Bet vislielākais uzvars, viņasprāt, jāliek uz vērtībām:

"Emocionālās vērtības ir tikpat svarīgas kā kognitīvās. Mēs mācāmies ne tikai zināšanas. Mēs mācāmies būt cilvēki. Tāds cilvēks, kāds tu gribētu būt. Un kāds tu gribētu, lai ir tie, kas tev blakus."

Eva Eglāja-Kristsons

Testa «Zini, mini vai atrodi!» pareizās atbildes

(Tests tika publicēts "Avota" 3.numurā.)

1. Kurš Latvijas Valsts prezidents ir bijis ievirzes vadītājs 3x3 saietos Latvijā?

C) Vaira Vīķe-Freiberga

2. Latvijā 3x3 saieti notiek kopš 1990. gada. Cik 3x3 saieti Latvijā ir notikuši līdz 2024. gadam?

B) 65 saieti

3. Austrālijā pirmā 3x3 nometne/saiets notika:

B) 1983. gadā

4. Kuri saieta vadītāji novadījuši vairāk kā 5 saietus Latvijā?

D) Inese un Jānis Atis Krūmiņi

5. Inese Avena (ex. Bērziņa) novadījusi 4 saietus Latvijā, no tiem 3 vadījusi:

B) Mazsalacā

6. Kurā gadā Latvijā notika 3 saieti?

A) 2008. gadā

7. 1981. gadā notika pirmā 3x3 nometne/saiets pasaulē. Kur tā notika?

D) Garezerā (ASV)

8. Kurā Eiropas valstī notiks tikai otrais 3x3 saiets?

C) Norvēģijā

9. Kurā Latvijas 3x3 saietā radās Brīvais mikrofons?

D) Gaujienā (1997)

10. Pirmais Latvijas 3x3 padomes (biedrības *Trīs reiz trīs*) priekšsēdis bija:

C) Jānis Gulbis

11. 2021. gadā Bauskā norisinājās:

C) 3x3 salidojums

12. 3x3 simbols ir Dieva zīme. Katram saietam top sava īpaša zīme, kas pēc iespējas ietver trijstūra figūru. Ko tā simbolizē?

A) Trīs paaudzes ģimenē, latviešus no Latvijas, Austrumiem un Rietumiem

13. Kanādā pirmo reizi 3x3 notika:

C) 2002. gadā

14. *Pār Trīs trīs mītņi brīvo*

Dzīvs karogs mastā plīvo,

Dzied viņi, viņa, viņš –

Cik mazs, skaists novadiņš!

Kurš ir šo rindu autors?

B) Imants Ziedonis

15. Kurās Eiropas valstīs vairs nenotiek 3x3 nometnes?

B) Francijā un Zviedrijā

16. 2018. gadā Latviešu centrā Bērzainē notika pirmais 3x3 saiets. Kurā valstī atrodas Latviešu centrs Bērzainē?

D) Vācijā

17. Kopš 2012. gada 3x3 saieti notiek arī Īrijā. Viena no 3x3 sastāvdaļām ir saieta avīzes. Kā to sauc Īrijā?

B) Trejlapis

18. Kurā 3x3 saietā sarunu valoda ir angļu valoda?

C) Straumēnos (Anglijā)

19. Kad notiek 3x3 saieti Austrālijā?

B) Janvārī

20. Ilgus gadus ASV parasti notika divas nometnes - Katskiļu 3x3 un Garezera 3x3, bet no 1982. - 1988. gadam

ASV bija arī trešais saiets. Kā to sauca?

A) Rietumkrasta

DIENAS JAUTĀJUMS

Ko tu sagaidi no 3x3?

Dainis Bremze

Esmu bijis nometņu cilvēks visu savu dzīvi. Beidzot pievienojos arī 3x3, savu bērnu un mazbērnu aicināts. Vēlos, lai bērni turpina tradīcijas, mācās dziesmas un dejas. Piedalīšos praktiskā ievirzē – nopirku audumu, šūšu kreklus un bikses un piedalīšos pirts ievirzē.

Eva Eglāja-Kristsons

Es sagaidu pabūšanu ārpus savas ikdienas. Vēlos būt šajā vissvētīgākajā no vasaras burbuļiem un aprakstīt to saietā avīzē. Es sagaidu, ka manai meitai Elzai (16) 3x3 kļūs par neatņemamu dzīves sastāvdaļu pēc garas pauzes.

Madara Gibze

Es sagaidu iedvesmu. Esmu bijusi tikai vienā 3x3 saietā, un tas bija sen Apguldē. Esmu kopā ar meitām Dārtu (4) un Elzu (10).

Sintija Dragone

3x3 saietā esmu otro reizi. Gribēju piedzīvot tik dažādos latviešus, padejot ar jauniešiem, izbaudīt garšīgos latviešu ēdienus un priecāties, cik skaisti mūsu bērni un būt tiem blakus. Es atbraucu ļauties visam. Ko es nesagaidīju no 3x3? To, ka es protu tik garšīgu zaļo sviestu gatavot, ka sanāca tarantuls uz pēdējo takti, ka izturēju stundu dančos. Lepojos ar sevi.

Eliass Zmijs

Atbraucu, jo gribēju labas ievirzes, satikt draugus un dejot dančus.

IEVIRZĒS

Iedegt sērkokciņu un sasiet mezglus

Ievirzē «Dabas tūrisms» 7-12 gadus veci bērni apgūst pamatzināšanas iešanai dabā. Mazie bērni, piemēram, mācās pareizi aizšķilt sērkokciņu tā, lai tas uzreiz nenodzistu, bet arī pirksti paliktu veseli. Vēl bērni mācās siet pamatmezglus – viens noder zābaku sašņorēšanai, cits balķa izvilksšanai no upes. Ievirzes vadītāja Jura Žilko favorīti ir trīs mezgli – astotnieks, Alpu tauriņš un dubultais aptverošais mezgls jeb prusiks. Juris ir tētis sešiem bērniem vecumā no 21 līdz 6 gadiem. Viņš ir arī bijušais Ķekavas novada priekšsēdētājs – iepriekšējā sasaukumā Juris domā vadīja 1105 dienas. Baldonē šajā laikā notika vērienīgs remonts skolas aktu zālē un tapa velo pamp-track tepat pie skolas. Vēl Juris priecājas, ka jāvārdu 3x3 saietam Baldonē novads deva tieši viņa vadības laikā.

Rotkalis bez gredzena

Rotu kalšanas ievirzē Ulda Melberga un Andra Gobiņa paspārnē ātri vien paplašinājusies – no rīta ievirzes pāraugusi arī vēlākā ievirzē, lai pie darba un rotas tiek visi gribētāji. “Neesmu te atbraucis diži atpūsties, tāpēc gribu strādāt tā, lai pēc tam ir gandarījums. Gribu, lai dalībnieki tiek pie kaut kā paliekoša, nevis tikai paloka drātītes,” saka Uldis. Par visu laiku pārsteidzošāko ievirzes apmeklētāju viņš sauc Ansi Bogustovu, kas reiz atnācis, pārsteidzoši apķērīgi uzkalis Nameja gredzenu un nēsā to joprojām. Baldones rotkalšanas ievirzē top gan pakavsaktas, gan gredzeni, gan citas rotas, tradicionāli iekārotākais joprojām ir Nameja gredzens. Interesanti, ka pašam meistaram sava Nameja gredzena nav. Bet, ja vakarā būtu jāiet uz balli, kurā gredzenam noteikti jābūt, no rīta ķertos pie darba un līdz vakaram – gatavs!

Apsveicam!

Šodien, 23. jūlijā,

dzimšanas dienu svin **Līga Ločmele,**
un **Edgars Krēķis.**

Sveicinājam, vēlējam tev labu laimi!

Lolita Lūse, foto: Andra Eglīte

Pazīnmes Avoti

Laikam kurla!

Sākas tikšanās ar vakara viesi Valdi Muktupāvelu. Saieta skaņas pavēlnieks Andis Zvīgulis pēkšņi secina, ka skaļrunis pagriezts tikai pret kinoteātra skatītāju rindām, tapēc mēģina to pastellēt uz otru pusi. Tur savukārt sēž Laila Kirmuška, kam pēkšņi tieši ausī sāk brēkt skaļrunis. Laila lielām acīm skatās uz Andi, bet viņš skaidro: "Lai labāk var dzirdēt!" Laila secina: "Laikam esmu kurla..."

Redakcijā skvoteri

Avīzes «Avots» redakcija jau kuru rītu secina, ka nevar ienākt savā darbavietā, jo tur atkal ievākušies skvoteri – saieta darba grupa. Mīļi, kurš maksās par dīkstāvi?

Netraucē, es tievēju!

Vakara viesi Andis Zvīgulis Lolitai Lūsei piedāvā XXL našķus no spožas paciņas. Viņa atsakās vienreiz otrreiz, līdz uzraksta Andim zīmīti: "Netraucē, es jau pusstundu tievēju!"

Tiekoties ar vakara viesi Valdi Muktupāvelu, Ansis Bogustovs un Arnis Miltiņš tā aizrāvās politiskās sarunās, ka nedzirdēja i ne nieka no tā, kas notiek apkārt. Nu mūsu sirds var būt mierīga: visas problēmas atrisinātas!

Foto: Elina Apsīte

Līdz šim nenoskaidrota persona maskēšanās cepurē, iespējams, pēc ievirzes «Ejam dabā!» apmeklējuma, jūtas apdraudēta un pārlasa *Sarkano grāmatu*.

Foto: Andra Eglīte

Uzmini, zaķīti, kurai no šīm personām tikko atvērās observatorija?

Foto: Agrita Krieviņa

«Zaglis»

Otrdien Lielajā zagli uzvarēja
Māra Barkāne un Hugo Kalviņš-Silva

Vai tu neko neesi pazaudējis?

Kopš otrdienas vakara dančiem ir sasniegts rekords ar atrastajām mantām.

Lūgums atnākt uz info centru un atrasto mantu kastē paskatīties, vai neesi kaut ko pazaudējis.

FOTOREPORTĀŽA *Trešās dienas mirkļi*

Puiši apgūst latvisko virtuvi

Sadziedāšanās vakarā

Dejot ir laime!

Keramikas nodarbības
ļauj radoši izpausties

Saieta dalībnieki izzina latvisko
pirts tradīciju

Foto: Andra Eglīte